

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/60/EU

ze dne 15. května 2014

o navrácení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 (přepřpracované znění)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 93/7/EHS ⁽²⁾ byla podstatně změněna směrnicemi Evropského parlamentu a Rady 96/100/ES ⁽³⁾ a 2001/38/ES ⁽⁴⁾. Vzhledem k tomu, že je třeba přijmout další změny, by uvedená směrnice měla být z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti přepřpracována.
- (2) Vnitřní trh zahrnuje prostor bez vnitřních hranic, v němž je v souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu. V souladu s článkem 36 Smlouvy o fungování EU příslušná ustanovení o volném pohybu zboží nevylučují zákazy nebo omezení dovozu, vývozu či tranzitu odůvodněné ochranou národních kulturních pokladů umělecké, historické nebo archeologické hodnoty.
- (3) Za podmínek a v mezích stanovených článkem 36 Smlouvy o fungování EU si členské státy ponechají právo určit svůj národní kulturní poklad a přijmout opatření nezbytná k jeho ochraně. Unie však hraje významnou úlohu při podpoře spolupráce mezi členskými státy za účelem ochrany kulturního dědictví evropského významu, k němuž tyto národní kulturní poklady patří.
- (4) Směrnice 93/7/EHS stanovila opatření, která mají umožnit členským státům navrácení kulturních statků označených jako národní kulturní poklad ve smyslu článku 36 Smlouvy o fungování EU, které náležejí do společných kategorií kulturních statků uvedených v příloze zmíněné směrnice, zpět na jejich území, pokud byly vyvezeny z jejich území v rozporu s vnitrostátními opatřeními nebo s nařízením Rady (ES) č. 116/2009 ⁽⁵⁾. Uvedená směrnice se rovněž vztahovala na kulturní statky označené jako národní kulturní poklad a tvořící nedílnou část veřejných sbírek nebo inventářů církevních zařízení, jež nenáležejí do těchto obecných kategorií.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 8. května 2014.

⁽²⁾ Směrnice Rady 93/7/EHS ze dne 15. března 1993 o navrácení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu (Úř. věst. L 74, 27.3.1993, s. 74).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/100/ES ze dne 17. února 1997, kterou se mění příloha směrnice 93/7/EHS o navrácení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu (Úř. věst. L 60, 1.3.1997, s. 59).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/38/ES ze dne 5. června 2001, kterou se mění směrnice 93/7/EHS o navrácení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu (Úř. věst. L 187, 10.7.2001, s. 43).

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 116/2009 ze dne 18. prosince 2008 o vývozu kulturních statků (Úř. věst. L 39, 10.2.2009, s. 1).

- (5) Směrnice 93/7/EHS zavedla správní spolupráci mezi členskými státy při řešení otázek týkajících se národního kulturního pokladu, úzce spojenou s jejich spoluprací s Interpolem nebo s jinými příslušnými subjekty v oblasti odcizených uměleckých děl spočívající zejména ve vydávání seznamů ztracených, odcizených nebo neoprávněně vyvezených kulturních statků tvořících součást jejich národního kulturního pokladu a veřejných sbírek.
- (6) Řízení o navrácení stanovené směrnicí 93/7/EHS představovalo první krok ve spolupráci mezi členskými státy v oblasti ochrany kulturních statků v rámci vnitřního trhu s cílem dalšího vzájemného uznávání příslušných vnitrostátních právních předpisů.
- (7) Nařízení (ES) č. 116/2009 spolu se směrnicí 93/7/EHS zavedlo systém Unie na ochranu kulturních statků členských států.
- (8) Cílem směrnice 93/7/EHS bylo zajistit fyzické navrácení kulturních statků do členského státu, z jehož území byly tyto předměty neoprávněně vyvezeny, a to bez ohledu na vlastnická práva vztahující se na tyto předměty. Použití uvedené směrnice však poukázalo na omezení systému pro zajištění navrácení takových kulturních statků. Zprávy týkající se používání této směrnice poukázaly na nepříliš časté používání směrnice způsobené zejména omezením oblastí její působnosti vyplývajícím z podmínek stanovených přílohou uvedené směrnice, krátkou lhůtou pro uplatnění nároku na navrácení a náklady spojenými s tímto řízením.
- (9) Oblast působnosti této směrnice je třeba rozšířit na všechny kulturní statky označené nebo vymezené členskými státy podle vnitrostátních právních předpisů nebo správních postupů jako národní kulturní poklad umělecké, historické nebo archeologické hodnoty ve smyslu článku 36 Smlouvy o fungování EU. Tato směrnice by se tak měla vztahovat na předměty historické, paleontologické, etnografické, numismatické nebo vědecké hodnoty, bez ohledu na to, zda tvoří součást veřejné nebo jiné sbírky či se jedná o jednotlivé předměty, a zda pocházejí z řádných či nelegálních vykopávek, za předpokladu, že jsou označeny nebo vymezeny jako národní kulturní poklad. Kulturní statky označené nebo vymezené jako národní kulturní poklad by k tomu, aby je bylo možné navrátit podle této směrnice, neměly již náležet do určitých kategorií či splňovat limity týkající se stáří nebo finanční hodnoty.
- (10) V článku 36 Smlouvy o fungování EU se uznává rozmanitost vnitrostátních systémů ochrany národních kulturních pokladů. V zájmu posílení vzájemné důvěry, ochoty ke spolupráci a vzájemného porozumění mezi členskými státy by měl být rozsah termínu „národní poklad“ určen v rámci článku 36 Smlouvy o fungování EU. Členské státy by měly rovněž usnadnit navrácení kulturních statků do členských států, z jejichž území byly tyto předměty neoprávněně vyvezeny, a to bez ohledu na datum přistoupení daného členského státu, a měly by zajistit, aby navrácením těchto předmětů nevznikaly nepřiměřené náklady. Členské státy by měly mít možnost navracet jiné kulturní statky, než které jsou označeny nebo vymezeny jako národní kulturní poklad, pokud dodržují příslušná ustanovení Smlouvy o fungování EU, jakož i kulturní statky neoprávněně vyvezené před 1. lednem 1993.
- (11) Je třeba posílit správní spolupráci mezi členskými státy, aby se podpořilo účinnější a jednodušší používání této směrnice. Od ústředních orgánů by se proto mělo vyžadovat, aby vzájemně účinně spolupracovaly a prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (dále jen „IMI“) stanoveného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 si vyměňovaly informace týkající se neoprávněně vyvezených kulturních statků⁽¹⁾. Má-li se zlepšit uplatňování této směrnice, je třeba zavést modul systému IMI speciálně upravený pro kulturní statky. Rovněž je vhodné, aby tento systém ve vhodných případech využívaly i ostatní příslušné orgány členských států.
- (12) V zájmu zajištění ochrany osobních údajů by správní spolupráce a výměna informací mezi příslušnými orgány měly být v souladu s pravidly uvedenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽²⁾ a pokud jde o používání systému IMI, s pravidly uvedenými v nařízení (EU) č. 1024/2012. Definice použité ve směrnici 95/46/ES a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽³⁾ by měly platit i pro účely této směrnice.
- (13) Lhůta na zjištění, zda daný předmět, jenž byl nalezen v jiném členském státě, představuje kulturní statek ve smyslu směrnice 93/7/EHS, se v praxi ukázala jako příliš krátká. Měla by proto být prodloužena na šest měsíců. Delší lhůta by měla členským státům umožnit přijmout opatření nutná k zachování kulturního statku a případně zabránit jednání vedoucímu k obcházení řízení při jeho navrácení.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ze dne 25. října 2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu a o zrušení rozhodnutí Komise 2008/49/ES („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 74).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (14) Lhůta pro uplatnění nároku na navrácení by rovněž měla být prodloužena na tři roky poté, kdy se členský stát, z jehož území byl kulturní statek neoprávněně vyvezen, dozvěděl o místě výskytu kulturního statku a o totožnosti jeho vlastníka nebo držitele. Prodloužení této lhůty by mělo usnadnit navrácení a odrazovat od neoprávněného vyvážení národních pokladů. V zájmu jasnosti je třeba upřesnit, že lhůta pro uplatnění nároku na navrácení začíná plynout ode dne, kdy byl uvědomen ústřední orgán členského státu, z jehož území byl kulturní statek neoprávněně vyvezen.
- (15) Ve směrnici 93/7/EHS bylo staveno, že lhůta pro uplatnění nároku na navrácení uplyne 30 let ode dne, kdy byl kulturní statek neoprávněně vyvezen z území členského státu. Jedná-li se však o předměty, které jsou součástí veřejných sbírek, a předměty, které jsou zařazeny do inventářů církevních zařízení v členských státech, ve kterých podléhají zvláštním úpravám na ochranu podle vnitrostátních právních předpisů, je pro uplatnění nároku na navrácení za určitých okolností stanovena delší lhůta. Vzhledem ke skutečnosti, že členské státy mohou uplatňovat zvláštní úpravy na ochranu podle vnitrostátních právních předpisů v případě náboženských institucí, které nejsou církevní, by se tato směrnice měla vztahovat i na tyto jiné náboženské instituce.
- (16) Rada ve svých závěrech o předcházení trestné činnosti týkající se kulturních statků a o boji proti ní přijatých ve dnech 13. a 14. prosince 2011 uznala, že je nutné přijmout opatření, jež posílí účinnost předcházení trestné činnosti týkající se kulturních statků a boje proti ní. Doporučila Komisi, aby členským státům poskytovala podporu v zájmu účinné ochrany kulturních statků s cílem předcházet nedovolenému obchodu s kulturními statky a bojovat proti němu a prosazovat případná doplňující opatření. Rada kromě toho doporučila, aby členské státy zvážily ratifikaci Úmluvy UNESCO o opatřeních k zákazu a zamezení nedovolenému dovozu, vývozu a převodu vlastnictví kulturních statků podepsané v Paříži dne 17. listopadu 1970 a Úmluvy UNIDROIT o kradečných nebo protiprávně vyvezených kulturních statcích podepsané v Římě dne 24. června 1995.
- (17) Je rovněž vhodné zajistit, aby všechny subjekty trhu vynakládaly při transakcích souvisejících s kulturními statky nezbytnou péči. Následky spojené s nabytím kulturního statku nezákonného původu budou skutečně odrazující pouze v případě, že vyplacení odškodného bude spojeno s povinností vlastníka prokázat vynaložení nezbytné péče. V zájmu dosažení cílů Unie v oblasti předcházení nedovolenému obchodu s kulturními statky a boje proti němu by proto měla tato směrnice stanovit, že pro účely odškodnění musí vlastník prokázat, že při nabytí daného předmětu vynaložil nezbytnou péči.
- (18) Rovněž by bylo užitečné, aby všechny osoby, zejména pak všechny subjekty působící na trhu s kulturními statky, měly snadný přístup k veřejným informacím o kulturních statcích, které členské státy označily či vymezily jako národní kulturní poklad. Členské státy by měly usilovat o usnadnění přístupu k těmto veřejným informacím.
- (19) Aby se usnadnil jednotný výklad pojmu nezbytná péče, měla by tato směrnice stanovit demonstrativní seznam kritérií, která je třeba zohlednit při určení, zda vlastník vynaložil při nabytí kulturního statku nezbytnou péči.
- (20) Jelikož cílů této směrnice, totiž umožnění navrácení kulturních statků označených či vymezených jako národní kulturní poklad, které byly neoprávněně vyvezeny z území členských států, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu jejich rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je pro dosažení tohoto cíle nezbytné.
- (21) Jelikož se úkoly výboru zřízeného podle nařízení (ES) č. 116/2009 staly bezpředmětnými z důvodu zrušení přílohy směrnice 93/7/EHS, odkazy na uvedený výbor by měly být zrušeny. Komise by však v zájmu zachování platformy pro výměnu zkušeností a osvědčených postupů mezi členskými státy týkajících se provádění této směrnice měla zřídit skupinu odborníků složenou z odborníků z ústředních orgánů členských států odpovědných za provádění této směrnice; tato skupina by se mimo jiné měla účastnit upravování modulu systému IMI pro kulturní statky.
- (22) Jelikož příloha nařízení (EU) č. 1024/2012 obsahuje seznam ustanovení týkajících se správní spolupráce v aktech Unie, jež se uplatňují prostřednictvím systému IMI, měla by se uvedená příloha změnit s cílem zahrnout tuto směrnici.
- (23) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by se měla omezovat na ustanovení, která v porovnání s předchozími směrnicemi představují podstatnou změnu. Povinnost provést ve vnitrostátním právu nezměněná ustanovení totiž vyplývá z dřívějších směrnic.
- (24) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic ve vnitrostátním právu uvedených v příloze I části B,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Tato směrnice se vztahuje na navrácení kulturních statků, které členský stát označil či vymezil jako národní poklad podle čl. 2 bodu 1 a které byly z území tohoto členského státu neoprávněně vyvezeny.

Článek 2

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „kulturním statkem“ předmět, který je před neoprávněným vyvezením z území členského státu nebo po něm dotčeným členským státem označen nebo vymezen jako „národní kulturní poklad umělecké, historické nebo archeologické hodnoty“ podle vnitrostátních právních předpisů nebo správních postupů ve smyslu článku 36 Smlouvy o fungování EU;
- 2) „neoprávněným vývozem z území členského státu“
 - a) každé vyvezení z území členského státu v rozporu s právními předpisy na ochranu národního kulturního pokladu nebo v rozporu s nařízením (ES) č. 116/2009; nebo
 - b) každé neuskutečněné navrácení po uplynutí lhůty pro oprávněný přechodný vývoz, případně porušení jakékoli jiné podmínky umožňující takový přechodný vývoz;
- 3) „žádajícím členským státem“ členský stát, z jehož území byl kulturní statek neoprávněně vyvezen;
- 4) „dožádaným členským státem“ členský stát, na jehož území se nachází kulturní statek neoprávněně vyvezený z jiného členského státu;
- 5) „navrácením“ fyzické navrácení kulturního statku na území žádajícího členského státu;
- 6) „vlastníkem“ osoba vykonávající faktickou moc nad kulturním statkem pro sebe sama;
- 7) „držitelem“ osoba vykonávající faktickou moc nad kulturním statkem pro třetí osoby;
- 8) „veřejnými sbírkami“ sbírky definované podle právního řádu členského státu jako veřejné, které jsou ve vlastnictví tohoto členského státu, místního nebo regionálního orgánu uvnitř tohoto členského státu nebo subjektu nacházejícího se na území tohoto členského státu, přičemž tento členský stát nebo místní či regionální orgán je vlastníkem tohoto subjektu nebo ho z velké části financuje.

Článek 3

Kulturní statky, které byly neoprávněně vyvezeny z území členského státu, musejí být navráceny v souladu s postupem stanoveným a za podmínek stanovených touto směrnicí.

Článek 4

Každý členský stát určí jeden nebo více ústředních orgánů k zajištění plnění úkolů vyplývajících z této směrnice.

Členské státy uvědomí Komisi o všech ústředních orgánech, které jmenují podle tohoto článku.

Komise zveřejní seznam těchto ústředních orgánů a všechny pozdější změny, které se jich týkají, v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Ústřední orgány členských států vzájemně spolupracují a podporují konzultaci mezi příslušnými vnitrostátními orgány členských států. Mají splňovat zejména tyto úkoly:

- 1) na žádost žádajícího členského státu vyhledají určený kulturní statek, který byl neoprávněně vyvezen z území tohoto státu, přičemž zjišťují totožnost jeho vlastníka nebo držitele. Žádost musí obsahovat veškeré údaje potřebné k usnadnění jeho hledání, zejména pak údaj o skutečném nebo předpokládaném místě výskytu tohoto statku;
- 2) vyrozmí dotyčné členské státy v případě nalezení kulturního statku na jejich území, pokud existují rozumné důvody se domnívat, že kulturní statek byl neoprávněně vyvezen z území jiného členského státu;

- 3) umožní příslušným orgánům žádajícího členského státu, aby přezkoumaly, zda příslušný předmět představuje kulturní statek, za předpokladu, že toto přezkoumání se provede ve lhůtě šesti měsíců od vyrozumění podle bodu 2. Neprovede-li se toto přezkoumání v průběhu stanovené lhůty, ustanovení bodů 4 a 5 se dále nepoužijí;
- 4) přijmou ve spolupráci s dotyčným členským státem nezbytná opatření k hmotnému zachování kulturního statku;
- 5) zabrání prostřednictvím nezbytných předběžných opatření jednání vedoucímu k obcházení řízení při navrácení kulturního statku;
- 6) působí jakožto zprostředkovatel mezi vlastníkem nebo držitelem a žádajícím členským státem v otázkách navrácení. Za tímto účelem mohou příslušné orgány dožádaného členského státu podle vnitrostátních právních předpisů dožádaného členského státu usnadnit především provedení rozhodčího řízení, aniž je dotčen článek 6, za předpokladu, že jim k tomu žádající členský stát, jakož i vlastník nebo držitel udělí formální souhlas.

Ústřední orgány členských států využívají pro vzájemnou spolupráci a konzultaci modul systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI), jenž byl zřízen nařízením (EU) č. 1024/2012, speciálně upravený pro kulturní statky. Mohou systém IMI využívat rovněž k šíření příslušných souvisejících informací ohledně kulturních statků odcizených či neoprávněně vyvezených z jejich území. Členské státy rozhodují o používání IMI jinými příslušnými orgány za účelem této směrnice.

Článek 6

Žádající členský stát může proti vlastníku, případně držiteli, zahájit před příslušným soudem dožádaného členského státu řízení o navrácení kulturního statku, který byl neoprávněně vyvezen z jeho území.

Řízení může být zahájeno pouze tehdy, je-li k dokumentu o zahájení řízení přiložen:

- a) doklad s popisem statku, který je předmětem žádosti, a prohlášení, že se jedná o kulturní statek;
- b) prohlášení příslušných orgánů žádajícího členského státu, že tento kulturní statek byl neoprávněně vyvezen z jeho území.

Článek 7

Příslušný ústřední orgán žádajícího členského státu neprodleně uvědomí příslušný ústřední orgán dožádaného členského státu o tom, že soudní řízení bylo zahájeno s cílem zabezpečit navrácení dotyčného předmětu.

Příslušný ústřední orgán dožádaného členského státu uvědomí neprodleně ústřední orgány ostatních členských států.

Výměna informací se uskutečňuje prostřednictvím systému IMI v souladu s platnými právními předpisy o ochraně osobních údajů a soukromí, aniž je dotčena možnost příslušných ústředních orgánů využívat kromě IMI jiných způsobů komunikace.

Článek 8

1. Členské státy ve svých právních předpisech stanoví, že lhůta pro uplatnění nároku na navrácení podle této směrnice uplyne tři roky ode dne, kdy se příslušný ústřední orgán žádajícího členského státu dozvěděl o místě výskytu kulturního statku a o totožnosti jeho vlastníka nebo držitele.

V každém případě lhůta pro uplatnění nároku na navrácení uplyne 30 let ode dne, kdy byl kulturní statek neoprávněně vyvezen z území žádajícího členského státu.

Jedná-li se však o předměty, které jsou součástí veřejných sbírek ve smyslu čl. 2 bodu 8 a předměty, které jsou zařazeny do inventářů církevních nebo jiných náboženských institucí v členských státech, ve kterých podléhají zvláštním úpravám na ochranu podle vnitrostátních právních předpisů, uplyne lhůta pro uplatnění nároku na navrácení po 75 letech s výjimkou členských států, ve kterých je uplatnění nároku na navrácení nepromlčitelné, jakož i v případě dvoustranných smluv mezi členskými státy, v nichž je stanovena lhůta přesahující 75 let.

2. Řízení o navrácení se nezahájí, jestliže vyvezení kulturního statku z území žádajícího členského státu není již ke dni, kdy má být zahájeno řízení, neoprávněně.

Článek 9

S výhradou článků 8 a 14 nařídí navrácení kulturního statku příslušný soud, pokud se prokáže, že se jedná o kulturní statek ve smyslu čl. 2 bodu 1 a že vyvezení ze státního území bylo neoprávněné.

Článek 10

Je-li navrácení kulturního statku nařízeno, příslušný soud dožádaného členského státu zajistí vlastníkovvi poskytnutí odškodnění v přiměřené výši vzhledem k okolnostem případu, za předpokladu, že vlastník prokáže, že při nabytí daného předmětu vynaložil nezbytnou péči.

K tomu, aby se určilo, zda vlastník vynaložil nezbytnou péči, se berou v úvahu všechny okolnosti, za nichž byl daný kulturní statek nabyt, zejména dokumentace o jeho provenienci, povolení k vývozu vyžadovaná na základě právních předpisů žadajícího členského státu, charakter zúčastněných stran, zaplacená cena, nahlédnutí vlastníka do veškerých přístupných registrů odcizených kulturních statků, veškeré jiné podstatné informace, které mohl reálně získat, konzultace se subjekty, k nimž mohl mít vlastník přístup, nebo všechny další kroky, jež by rozumná osoba uskutečnila za stejných okolností.

V případě darování nebo dědictví nesmí být právní postavení vlastníka výhodnější než postavení osoby, od které předmět získal.

Žadající členský stát je povinen při navrácení kulturního statku uhradit odškodnění.

Článek 11

Výdaje spojené s výkonem rozhodnutí, kterým se nařizuje navrácení kulturního statku, nese žadající členský stát. Totéž se týká nákladů na opatření uvedená v čl. 5 bodu 4.

Článek 12

Uhrazení přiměřeného odškodnění podle článku 10 a výdajů podle článku 11 nebrání žadajícímu členskému státu uplatnit právo požadovat uhrazení těchto částek od osob, které jsou odpovědné za neoprávněné vyvezení kulturního statku z jeho území.

Článek 13

Vlastnictví kulturního statku po jeho navrácení se určí podle práva žadajícího členského státu.

Článek 14

Tato směrnice se vztahuje pouze na kulturní statky neoprávněné vyvezené z území členského státu od 1. ledna 1993.

Článek 15

1. Každý členský stát může postupovat podle úpravy stanovené touto směrnicí v případě navrácení kulturních statků jiných než těch, které jsou vymezeny v čl. 2 bodu 1.
2. Každý členský stát může postupovat podle úpravy stanovené touto směrnicí u žádostí o navrácení kulturních statků neoprávněné vyvezených z území jiných členských států před 1. lednem 1993.

Článek 16

Tato směrnice se nedotýká občanskoprávního nebo trestněprávního řízení, které může žadající členský stát nebo vlastník odcizeného kulturního statku využít na základě vnitrostátních právních předpisů členských států.

Článek 17

1. Do 18. prosince 2015 a poté každých pět let předloží členské státy Komisi zprávu o používání této směrnice.
2. Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru každých pět let zprávu o posouzení používání a účinnosti této směrnice. K této zprávě jsou v případě potřeby připojeny vhodné návrhy.

Článek 18

V příloze nařízení (EU) č. 1024/2012 se doplňuje nový bod, který zní:

- „8. Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2014/60/EU ze dne 15. května 2014 o navrácení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 (*): články 5 a 7.

(*) Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 1.“

Článek 19

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s čl. 2 bodem 1, čl. 5 prvním pododstavcem bodem 3, čl. 5 druhým pododstavcem, čl. 7 třetím pododstavcem, čl. 8 odst. 1, čl. 10 prvním a druhým pododstavcem a čl. 17 odst. 1 této směrnice do 18. prosince 2015.

Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnici zrušenou touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 20

Směrnice 93/7/EHS ve znění směrnic uvedených v části A přílohy I se zrušuje s účinkem ode dne 19. prosince 2015, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení zmíněných směrnic ve vnitrostátním právu uvedených v části B přílohy I.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 21

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ustanovení čl. 2 bodů 2 až 8, článků 3 a 4, čl. 5 prvního pododstavce bodů 1, 2 a 4 až 6, článku 6, čl. 7 prvního a druhého pododstavce, čl. 8 odst. 2, článku 9, čl. 10 třetího a čtvrtého pododstavce a článků 11 až 16 se použijí ode dne 19. prosince 2015.

Článek 22

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne 15. května 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

PŘÍLOHA I

ČÁST A

**Zrušená směrnice a seznam jejích následných změn
(podle článku 20)**

Směrnice Rady 93/7/EHS	(Úř. věst. L 74, 27.3.1993, s. 74).
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/100/ES	(Úř. věst. L 60, 1.3.1997, s. 59).
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/38/ES	(Úř. věst. L 187, 10.7.2001, s. 43).

ČÁST B

**Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu
(podle článku 20)**

Směrnice	Lhůta pro provedení
93/7/EHS	15.12.1993 (15.3.1994 pro Belgii, Německo a Nizozemsko)
96/100/ES	1.9.1997
2001/38/ES	31.12.2001

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulka

Směrnice 93/7/EHS	Tato směrnice
—	Článek 1
Čl. 1 bod 1 první odrážka	Čl. 2 bod 1
Čl. 1 bod 1 druhá odrážka, návětí	—
Čl. 1 bod 1 druhá odrážka první pododrážka první věta	—
Čl. 1 bod 1 druhá odrážka první pododrážka druhá věta	Čl. 2 bod 8
Čl. 1 bod 1 druhá odrážka druhá pododrážka	—
Čl. 1 bod 2 první odrážka	Čl. 2 bod 2 písm. a)
Čl. 1 bod 2 druhá odrážka	Čl. 2 bod 2 písm. b)
Čl. 1 body 3 až 7	Čl. 2 body 3 až 7
Článek 2	Článek 3
Článek 3	Článek 4
Článek 4, návětí	Čl. 5 první pododstavec, návětí
Čl. 4 body 1 a 2	Čl. 5 první pododstavec body 1 a 2
Čl. 4 bod 3	Čl. 5 první pododstavec bod 3
Čl. 4 body 4 až 6	Čl. 5 první pododstavec body 4 až 6
—	Čl. 5 druhý pododstavec
Čl. 5 první pododstavec	Čl. 6 první pododstavec
Čl. 5 druhý pododstavec první odrážka	Čl. 6 druhý pododstavec písm. a)
Čl. 5 druhý pododstavec druhá odrážka	Čl. 6 druhý pododstavec písm. b)
Čl. 6 první pododstavec	Čl. 7 první pododstavec
Čl. 6 druhý pododstavec	Čl. 7 druhý pododstavec
—	Čl. 7 třetí pododstavec
Čl. 7 odst. 1 a 2	Čl. 8 odst. 1 a 2
Článek 8	Článek 9
Čl. 9 první pododstavec	Čl. 10 první pododstavec
Čl. 9 druhý pododstavec	—
—	Čl. 10 druhý pododstavec
Čl. 9 třetí a čtvrtý pododstavec	Čl. 10 třetí a čtvrtý pododstavec
Články 10 až 15	Články 11 až 16
Čl. 16 odst. 1 a 2	Čl. 17 odst. 1 a 2
Čl. 16 odst. 3	—
Čl. 16 odst. 4	—
Článek 17	—
—	Článek 18
Článek 18	Článek 19
—	Článek 20
—	Článek 21

Směrnice 93/7/EHS	Tato směrnice
Článek 19	Článek 22
Příloha	—
—	Příloha I
—	Příloha II